Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paşti, a sfântului apostol Toma

Sunt cu praznic de înviere între pământ şi cer şi Mi-e Duhul duios după om, şi tot aşa Mi-e şi cuvântul. Sunt Domnul învierii şi rostesc cu ucenicii şi cu uceniţele Mele de acum două mii de ani salutul învierii Mele dintre cei morţi: Hristos a înviat!

Duios ar fi să fie omul la rostirea salutului învierii Mele, duios l-aş vrea pe om, că numai duioşenie am Eu, Domnul, pentru om. Cine îşi pierde duioşenia, acela nu mai are iubire. Dacă Eu, Domnul, n-aş fi duios pentru om, o, ce ar face omul cel păcătos, cel abătut de la calea vieţii? Acum două mii de ani am căutat să-Mi aleg ucenici şi i-am dorit pe ei să fie duioşi ca şi Mine, căci cei duioşi sunt dulci, sunt blânzi, sunt calzi cu sufletul şi sunt îndureraţi cu dulce şi nu cu amărăciune, sunt plini de răbdare în suferinţe, iar lacrimile lor sunt dulci pentru ei şi pentru Dumnezeu şi au în ei duhul mângâierii şi îl împart pe el.

Mă purtam din loc în loc ca să-i mângâi pe oameni, şi ei Mă căutau pentru că Mă ştiau duios şi plin de duhul mângâierii, iar Eu îi mângâiam, îi îmbrăţişam şi puneam mângâieri peste durerile lor, peste ranele lor. Duioşi am căutat să fie şi ucenicii Mei şi îi învăţam, prin purtarea Mea duioasă ca şi Duhul Meu. Chiar şi când le-am spus lor că întristat de moarte este sufletul Meu pentru că Mi Se pregătea răstignirea şi despărţirea Mea de ei, Eu numai duioşenie le-am împărţit lor şi atunci, căci mila Mea întrece orice păcat al omului, chiar şi cel mai greu păcat dacă este săvârşit din neştiinţă, căci atunci ucenicii Mei erau încercaţi de îndoială cu privire la Mine. O, cel mai greu păcat este necredinţa cu care omul loveşte în Duhul lui Dumnezeu, în Cuvântul lui Dumnezeu, care a grăit şi grăieşte prin prooroci şi prin gura Mea pe pământ.

Când Eu Mi-am ales ucenicii pe care am voit să-i aleg să fie cu Mine, i-am trimis apoi pe ei să propovăduiască şi să aibă putere să vindece bolile şi să scoată afară pe demoni, căci la Mine se grămădea atâta gloată pentru vindecare de beteşuguri încât năvala celor suferinzi făcea pe duhurile rele să Mă strige şi să-Mi zică înaintea fariseilor *„Fiul lui Dumnezeu”*, chiar dacă Eu le certam ca să nu Mă dea pe faţă înaintea celor ce căutau viaţa Mea. O, dar ai Mei, auzind că Eu Mi-am ales şi Mi-am trimis ucenici pentru vestirea Mea şi pentru vindecarea celor neputincioşi, au zis că Mi-am ieşit din fire şi că trebuie să Mă prindă, şi ziceau că am demon, şi cu el scot pe demoni din oameni. Eu însă i-am chemat şi le-am zis lor că satana pe satana nu-l scoate afară, şi nu se dezbină întru sine o împărăţie ca să mai dăinuiască ea apoi, ci are sfârşit apoi, şi le-am spus lor aşa: *«Adevărat grăiesc vouă că toate păcatele ierta-se-vor fiilor oamenilor şi hulele câte vor huli, dar cine va huli asupra Duhului Sfânt nu are iertare în veac, şi de păcat veşnic va fi vinovat»*. Am spus aceasta mâniindu-Mă pe necredinţa lor, pe învârtoşarea lor, pe lipsa lor de duhul duioşiei, căci când Eu Mă mânii de la om, pentru necredinţa şi învârtoşarea lui Mă mânii, şi nu pentru păcatul firii lui celei căzute în neputinţele ei, căci Eu pe cei neputincioşi în fel şi chip îi vindecam de ei şi de neputinţele lor, dar pe cei necredincioşi în puterea Mea cea dulce, cea plină de Duhul Sfânt, nu puteam să-i vindec, aşa cum nici azi nu pot, şi îi plâng pe aceştia cu tot cerul Meu de sfinţi, şi îi plâng.

O, poporul Meu, când frate pe frate se salută cu salutul învierii Mele şi nu simte în inimă duiosul duh al acestei urări, Eu, Domnul, îi îndemn pe cei credincioşi să aibă grijă de dulcele credinţei lor, tată. Te învăţ, poporul Meu, să fii duios, fiule, căci fără duh duios după Dumnezeu, duios pentru Mine între frate şi frate, nu e dulce frăţia cea întru Mine dintre fraţi. Asprimea duhului nu-l poate ţine pe om în duhul duioşeniei, şi îl ţine departe de cer, departe de Dumnezeu pe pământ, şi omului îi trebuie duioşenie ca să-i pot fi Eu lui Dumnezeu, iar el Mie fiu.

I-am ales ucenici ai Mei pe cei cu duh duios în ei, căci ei aveau să ierte în numele Meu toate păcatele oamenilor şi hulele câte vor huli, şi să-i vindece de toate beteşugurile lor pe cei ce se vor apleca să creadă Mie prin propovăduirea lor, dar celor necredincioşi ei nu puteau să le facă nici un bine din pricina lipsei din ei a duhului duios, prin care omul se mlădiază la orice strigare, la orice chemare.

M-am arătat după învierea Mea ucenicilor Mei, iar ei aveau duhul duioşeniei în ei şi M-au primit înviat, dar ucenicul Toma nu era cu ei la prima Mea arătare după înviere, şi s-a umplut de dor în el ca să Mă vadă. La opt zile apoi, când era şi el lângă ceilalţi ucenici, strânşi mănunchi cum stăteau ei atunci, iarăşi M-am arătat în mijlocul lor zicându-le duios: *«Pace vouă!»*, şi apoi am luat degetul lui Toma şi l-am pus în coasta Mea şi în mâinile Mele străpunse de cuie şi l-am mângâiat pe el şi i-am spus să fie credincios, şi nu necredincios, şi l-am numit fericit, şi i-am mai spus că mai fericiţi vor fi decât el cei ce nu au văzut şi au crezut.

O, fiilor, numai cei cu duhul duios sunt cei ce cred lucrărilor Mele între oameni. Păstraţi-vă în duhul duioşeniei, tată, păstraţi-vă în credinţă, fiilor, şi păstraţi-vă credinţa, căci ea trebuie păstrată cu mare putere şi lucrare pentru puterea ei, pentru ca să rămână ea în voi şi cu voi. O, cum veţi face aceasta? Iată cum. Căutaţi, tată, să nu vă îndoiţi întru adevărul venirii Mele la voi cuvânt, şi de la voi peste pământ. Orice ar trece peste voi, prin orice aţi trece voi, orice v-ar încerca pe voi, nu căutaţi să vă faceţi rost de îndoială sau de sminteală, tată, ci păstraţi-vă în duhul cel duios, fiilor. Ce face duhul cel duios în voi? O, el iubeşte, el iartă, el mângâie, el poate pentru Mine şi pentru fraţi, el este statornic prin toate ispitele, el are blândeţea în firea lui, el este duh din Duhul Meu, căci iartă şi se jertfeşte fără să osteneacă şi vede ca Dumnezeu, Căruia toate îi sunt cu putinţă şi nu cu neputinţă. O, fiilor, ce este cu neputinţă vouă este cu putinţă la Mine, tată. Nu uitaţi acest dulce cuvânt al Meu şi fiţi ca Dumnezeu, tată, cu putinţă vouă să fiţi duioşi unul pentru altul pentru iertare şi pentru iubire şi pentru mângâiere, căci Eu mângâierea şi îmbrăţişarea le-am dat ucenicilor Mei cei întristaţi şi descumpăniţi pentru ispita care i-a încercat pe ei în credinţa lor în vremea pătimirii Mele pentru salvarea omului. O, aşa să aşteptaţi voi izbăvirea când sunteţi îndureraţi şi încercaţi de dureri. Ca ucenicii Mei să staţi strânşi mănunchi într-un singur duh şi să aşteptaţi mila şi îmbrăţişarea Mea cu voi. Fiţi duioşi şi miloşi, căci când Eu Mă mâniam pentru necredinţa celor învârtoşaţi, spunându-le aspru pedeapsa necredinţei lor, dădeam prin aceasta să-i trezesc din rătăcirea lor şi să ia ei bine seama ca să nu fie pedepsiţi de înseşi faptele lor, de însuşi duhul lor învârtoşat, iar Duhul Meu duios Mă umplea de milă pentru ei. O, fericiţi sunt cei ce văd şi apoi cred, dar fericiţi şi mult mai fericiţi sunt cei credincioşi, cei duioşi, căci duhul cel duios este cel ce poate totul prin credinţa cea din om, fiilor. Amin.

O, Mi-e milă de tine, popor român! Grăiesc iarăşi cu tine, tată, şi stau cu cartea deschisă între Mine şi tine ca să te vestesc prin ea să faci voia Mea pentru salvarea ta, şi ca să te mângâi şi să te îmbrăţişez dându-ţi mângâierea Mea. Ţi-am vestit ţie voia Mea şi ţi-am dat s-o lucrezi înaintea Mea pentru viaţa ta. Te-am povăţuit, tată, să faci trei zile de post *(28, 29, 30 aprilie - n.r.)* şi ca să primeşti ţi-am deschis veghea, tată, dar nu te teme când Eu te strig spre voia Mea chemându-te cu asprime spre credinţă şi spre împlinire. Ţi-am vestit zile de post, şi apoi am clătinat pământul sub tine, şi tu te-ai temut şi te temi. O, dar pământul grăieşte şi el cu tine pe limba lui şi se aşează lângă Mine ca să te îndemne şi el să iei în socoteală limba Mea, grăirea Mea de peste tine, tată, prin care îţi cer ascultare de cuvântul Meu pentru paza ta cea de la Mine, fiu român. O, nu aţâţa mânia Mea prin neascultarea ta dacă ai da să nu asculţi ruga Mea pentru viaţa ta! Braţul Meu duios se desface peste tine pentru ocrotirea ta, dar ascultă tu de Dumnezeu, tată, şi caută după cuvântul Meu din mijlocul tău şi ia-l pe el de pe masa poporului Meu pe care-l hrănesc Eu pe vatra ta cu tot cuvântul care iese din gura Mea ca să stea el înaintea Mea şi să Mă ajute pe Mine pentru salvarea lui şi a ta, popor român. Dă din gură în gură vestea postului cel de trei zile pe vatra ta, căci ţi-am cerut aceasta pentru izbăvirea ta, şi apoi tu să urăşti păcatul, tată, dar fii credincios pentru ca să Mă primeşti. Şi dacă vrei să ajut Eu credinţa ta, fă ca Toma şi vino

şi vezi lucrarea Mea de cuvânt, dar vino cu duioşie şi vino cu umilinţă şi cu pocăinţă şi nu cu ispitire ca fariseii din vremea aceea când Eu îi vindecam pe toţi neputincioşii şi când fariseii îmi spuneau că Mi-am ieşit din fire şi că am demon pentru puterea cu care făceam Eu atâta bine peste neputinţele oamenilor. O, dar acum e vremea credinţei cea împotriva necredinţei de pe pământ, credinţă pe care Eu le-am ajutat-o oamenilor cu tot ceea ce am lucrat atunci atât de minunat, dovedindu-Mă prin toate că sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, jertfindu-Mă pentru om cu moarte pe cruce şi înviind apoi pentru învierea lui, căci pentru om am murit Eu şi pentru om am înviat apoi.

O, cei ce s-au sfinţit cu trupul în vremea lor de pe pământ pentru credinţa lor în Mine, aceia sunt acum întru cele cereşti şi sunt sfinţii Mei, şi sunt, şi sunt cei vii, iar cei ce sunt cu trupul sunt mărginiţi din pricina trupului şi a vederii trupului, vedere mărginită ca şi trupul, dar cei ce au trecut hotarul desfiinţându-l pe el, aceia văd ca şi Dumnezeu şi văd pe cele ce nu se văd din pricina mărginirii vederii trupului omului. O, fericiţi sunt cei ce văd, dar iată, mai fericiţi sunt cei ce cred şi ajung apoi să vadă ei ca Dumnezeu! Amin, amin, amin.

– O, Domnul meu şi Dumnezeul meu Cel duios! O, Doamne, eu Ţi-am fost ucenic duios, duios, şi inima mea ardea de râvnă ca să Te înţeleg prin toate tainele Tale adânci şi ca să Te trăiesc, Doamne, din plin, şi ca să ai Tu cald în mine, în locaşul meu, cu care m-am dat Ţie cu dor ca să-l umpli de dor. îi doresc pe fiii Tăi de azi plini de dor. îi doresc pe oameni cu dorul Tău aprins în ei, fericiţii Tăi îi doresc, şi le doresc să aibă parte de rodul cuvântului Tău cel proorocesc, prin care Tu ai spus atunci când eu Te-am dorit îmbrăţişat cu mine pentru ca să-Ţi unesc cu mine ranele, Doamne, şi mi-ai spus: «Fericit eşti tu, ucenicule al Meu, că M-ai văzut şi ai crezut învierea Mea, dar mai fericiţi sunt şi vor fi cei ce nu văd şi cred!».

O, credeţi prin mărturisirea mea, vă spune vouă, tuturor, cel ce a pipăit ranele Domnului, rane deschise pe veci de veci pe trupul Său cel înviat din răstignire! O, credeţi, fiilor! Eu sunt învăţător pentru voi, sunt ca învăţătorul meu Iisus Hristos Cel înviat dintre morţi, sunt ca El, învăţător, căci sunt ucenicul Lui cel mai mărturisitor între toţi ucenicii care au stat cu El la masă după învierea Lui. Credeţi învierii Lui cea pentru voi! Credeţi iubirii Lui cu care vă cere să-L ascultaţi pe El cu iubire! Amin.

O, neam român, să fii ucenic duios şi să nu dai să fii cărturar sau fariseu ca să nu-L primeşti pe El, că iată-L pe Domnul Cel înviat cuvântând cuvântul venirii Lui pe vatra ta, a doua oară venind de lângă Tatăl la om, şi e adevărată venirea Lui de azi şi e vestită prin Scripturi ca să fie, şi iată, este. Este Domnul cu tine pe pământ, neam român! Fii credincios ucenicului Său care-ţi mărturiseşte aceasta ţie de lângă învăţătorul lui, Iisus Hristos Cel înviat.

Fiţi duioşi, fii români, căci duhul duios în voi vă va da putere să credeţi şi să vă izbăviţi de satana şi de necredinţa cea rea! îndrăzniţi spre Domnul Cel înviat, Care a biruit lumea şi pe stăpânitorul ei! Vă pune Domnul credinţa la încercare. îndrăzniţi şi biruiţi-vă, şi veţi fi biruitori, şi numai cei ce se biruiesc sunt cei biruitori. O, treceţi din trup în duh, căci duhul lumii dă să vă ţină în lume cu duhul şi cu fapta, dar voi fiţi biruitori peste lume ca Domnul, ca să fiţi apoi ca şi El, lumină a neamurilor pe pământ, ajutându-l pe om să se lepede de sine şi să vină după El. El este împăratul Care cârmuieşte lumea cu împărăţie care nu cade, căci împărăţiile împăraţilor pământului cad cu tot cu împăraţii lor, şi rămâne numai Domnul împărat, şi fericiţi sunt cei cred aceasta şi îi slujesc Lui şi împărăţiei Lui pe pământ, prin cei credincioşi Lui împărăţie a Sa pe pământ, şi care sunt oştenii împărăţiei lui Dumnezeu. Fiţi ucenicii Lui, fiţi oştenii Lui şi fiţi fiii Lui, fii români! Fiţi neamul lui Dumnezeu, fiţi împărăţia lui Dumnezeu pe pământ, fii români, neam român, şi aşa nu va cădea împărăţia ta, împărăţia lui Dumnezeu din mijlocul tău! Amin, amin, amin.

– O, popor român, petrec praznic de înviere şi de cuvânt de înviere, şi petrec cu ucenicii şi cu uceniţele Mele pe vatra ta. Peste şapte zile Mă aşez cu praznic de înviere cu mironosiţele învierii la masa cuvântului Meu din mijlocul tău, şi te voi învăţa de la masa Mea cuvântul vieţii

veşnice, tată. Rămân cu cartea deschisă între Mine şi tine, şi tu învaţă să citeşti în ea, fiu român, iar Eu, Domnul, te voi lumina. Te voi binecuvânta şi te voi lumina ca să te fac lumina Mea peste pământ, numai să fii tu credincios Celui ce grăieşte cu tine din ceruri, popor român. Binecuvântată să-ţi fie credinţa ta cea lucrătoare, cea ziditoare, dar stai întru Mine, stai în duhul duioşeniei, neam român, şi duhul acesta te va învia, te va înălţa spre slava Mea şi a ta, căci tu eşti ţara Mea. Hristos a înviat, ţara Mea, şi tu vei învăţa neamurile învierea! Amin, amin, amin.

Acum te binecuvintez pe tine, poporul Meu cel din români, căci tu, tată, eşti casa Mea de venire şi îmi dai adăpost pe pământ când vin, şi din acest cort Eu sunt cu oamenii ca să-i învăţ pe ei şi să le fiu lor Dumnezeu.

Hristos a înviat, poporul Meu de nou Ierusalim pe pământul român! Pace ţie pentru ca să fii ajutorul Meu, aşa cum Eu sunt ajutorul tău mereu, mereu, tată. Hristos a înviat, şi din mijlocul tău, Eu, Domnul Cel înviat, învăţând voi învăţa neamurile de pe pământ învierea, şi mulţi se vor scula şi Mă vor întâmpina pentru venirea Mea, iar Eu le voi da lor slava Mea, aşa cum ţie ţi-o dau, poporul Meu. Amin, amin, amin.

13/26-04-2009